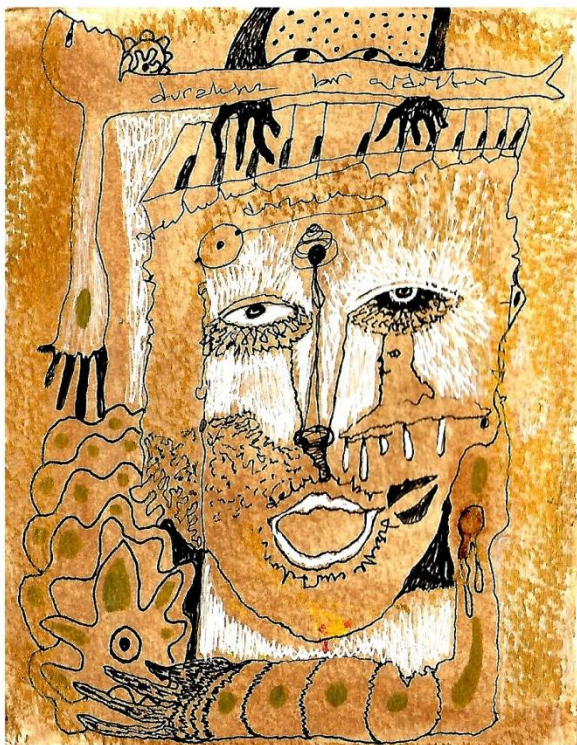

Emir Alisipahi

Saudade

UPAS Yayın

-35-

“Saudade”
Emir Alisipahi

Çizimler ve Kapak
Ceren Fındık

Mart 2021
upas.evvel.org

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Emir Alisipahi (1997, İstanbul)

Hakkımda;
“geçmişim bu dünyayı
-köpekdişimkırık-
geçmişim geçmişim
geçmemiş
olsam
bilirdim
geçmişim
hem
ölümüz bile
para etmez kardeşim!
etmedi de

hemşerim!
esas ölüm nirelidir?”

1.

zamanı bir boydan ölçerdik.
hatır olan
iyi bir kötü bir. çalımlik cinas
dikenayak!
ki ak dediğin bozmadır karadan

içbükümlü bir düşünden ırak
kılıç kınında
bir çakma çin prensesi gözlerken
tıkırında uzun
çemberinde feleğin çatal inat
dikişsiz kıl!
hani yardığı gibi boğazın çeliği
çın!

2.

imdi kayıplara erişmiştir karam silik
yıldızlar çakı gibi ağzında topun
kalb sürçmeksizin bir tetik infilak
ve kafam yerine konmuş kaygının
farksız

3.

rachmaninoff delilik bir tuşeyle yırtınır
durur

-ni çün
armoniden birer kırıktır insanlık
gökten zembille
aksak!

dökünür yırtık devrik
sesler
-duraksız bir gidiştir dünya

4.

-o ki adab-eyyî
bir aten imzasıdır kalkmaz
mürekkep gibi bir ısır
anlam içinde devinir
delikli iğnenin geçiğidir
safları sık!

5.

-ki o puřt ahali:
vaad telletir biri gibi hayvanın
yukaçlı
konuşur ağız tırmık bir sesle
özgürlük!

-ki onlar cetvelle sınır biçenlerdir
sülük!

çizgileri enine yektir düzgüden
çürük
bir peygamber cesedi gibi gömün
eřhedü!

6.

bir gardın aydınlığa soyunmuştur bizimkisi
karanlıktan hallice

-ki ispat vicdan tahtasında bir mülktür
kıcı, kırık

bilinsin sinsiyet dediğin niyetlidir
-amma velakin

işkembesi bol!

kirleşir dört bir yandan kollar gibi
iki dudak üstüste

Ceteris Paribus:

-insanlık hep kanla ağartmıştır elini

künççe konuşur balam!

memesi irin emcürür

7.

dinle! dün ile
bir bütün delilikle sezdim
sessizliğin
-ki sessizlik gibi boşluk
ne kadar çok!

yatar denge koynunda
pür iradenin
boyunca gri
kah kesilir bir beyaz
acıya hürmeten
bıçkını ha! zemheri

-ki acının kör oyuklarındadır
altını
üstün

yeltenir düzayak bir uçuktur hep
sebat id!
bir ben gibi eliuzun yalanla tıkıyor
mühürlerini...

ey zaaf kollayan gön bir fenalığın
törpüsü kin!
ta kendisidir kötünün
azmettiren iyiliği
kötülükle ancak
kötü dövüşmeli
bozma!

8.

kudüs'te hizalamıştı insanlık allahları
yırılmadan kanlı
sonra kemikiçi kaynadı zehir haşladı
gözülen
sözülen!

-ola ki düşünürsünüz
ölümler gördük hani ucundaydı
şahadet parmağın

-acılar da gömdük
kırılan şeylerin yerleştiği bir sıkıntıydı
yüzün buruk

-tersine de döndük!
bir sıgılık yürüyüş mü ömür akıl sattığı
gözüdönüğün

yoksa mecazî bir tanrı kıvraklığı mıydı
bu işveli döngü?

9.

doğru yoktu ortada gene bizim
kaftansız geri
bazı doğrular da vardı üstelik
vurur gibi kafese eli

aşimsız bir zardan örmüştü gözünü
kâlû belâdan beri
men'de gözkapaklı bir nefis ürkünçlkle
seyrederim alemleri

-deriken
namlu Chet ağzında bir köpürmüş
intihar daldı içeri:

-orada!
yakın kadar uzak

beyaz bir söğüt kelebeğin aşkına
son dansı gibi
kurulmuş bir ölümle gözükanlı kaçık
tanrıya bir bitişti

10.

ki hakkın var şöhretin kötü
hâşâ çoktur işin amenna

e aşkımızlan
bütün kılcal çizgilerimiz yitik üstelik
kesemiz bol şakşakçıdan övünden
it desen ayaküstü kırk takla bildik

11.

bir tahta at indirdik troya meydanına
lirik

gecegözlü korkunç bir dünlük bu!
yanaşamamak...

ki nerede bir put görsem
huyluk
kemiğime
dokunur

topkapı'da görülmüştü
geçen
dalından yalancı bir gül
koklamaya
dalından
bir incirin dibine işemiştir...

tabut boylarından kırıp kayık boylarına
eklenmiştir

büyük kostantin yağmasından beri
bir elibozuktur...
çakoz!

gayrimeşru bir orospu daima nâmağluptur,
uluorta!
ucunda ölüm yok ya! bir terslik
nasıl...

gördünüz nü!

bir bencillik de almış başını, gidiyor...
sarpta bir kartal uç!
tabiatın
biliyor
pençelerini...

12.

işte en okunaklı yazıyladır ölüm!
ağlatır doğum
elle tutulmazların mil kırdığı bir
sezilmiştir hem bir kez!

inanç bir çekiç gibi fırlamıştır gerçeğe
ki su vursam biraz
gerçek
daha
olur
bir taş!
oturur
bir
yerde...

hiç değmeden gök rengine bürünmüştür
bir deniz
bellidir kıyısından
“durulmuyordu durmakta olan”

eşelerce bir toprağı bir çaptan öbür çapa
bir ağzıyanık
döküyor içini
“yalnızca yaşamaktır yıkan”

yitiksiz eskiler sürterek parlatıyor kendini
rüzgârabakın!

bu çatırdayarak şahlanan bir gövdenin
ayak sesleri!
buldumimde
tamam!

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2021